

Nummers

Veldhoven, 21-4-2007

Na de races in Brakel had ik zere voeten, een rooie kop van de zon en een heleboel dingen om over na te denken.

Het besluit van het SOBW-bestuur om sommige klassen samen te voegen zodat iedereen twee wedstrijden per dag kan rijden, lijkt me wel goed. Wedstrijden met vijf man tegelijk in de baan, zoals in Valkenswaard, daar word ik niet blij van. Het enige voordeel is dat het dan wel héél overzichtelijk wordt. Als er dan iemand omvalt, blijven er nog maar vier over, en dan heb je weinig last van 'inhalen onder geel'. In Brakel, met dertig man tegelijk, was dat wel anders. Over m'n portofoon hoorde ik om de haverklap een baco zo'n inhaalactie melden, vaak gevolgd door de mededeling: "ik kon het rijnummer niet lezen".

Daar kan ik me wel iets bij voorstellen; ik vind ook dat er steeds meer machines met onduidelijke nummers rondrijden. Dankzij de transponders heeft de tijdwaarneming daar niet zo veel last meer van. Maar het publiek (en je sponsors!) en de baco's wel. Misschien vind je dat niet zo erg, maar denk nog eens iets verder na: de mensen van het medical team hebben ook geen transponderlezers; die moeten ook afgaan op de rijnummers als iemand zich pijn gedaan heeft. En het zou heel vervelend zijn als die doorgeven dat Jantje stuk is, terwijl het in werkelijkheid om Pietje gaat.

Geen waarschuwing

Een baco die in een bocht met zijn rug naar de rijders staat te vegen terwijl zijn collega een gele vlag laat zien, moet er op kunnen vertrouwen dat iedereen rekening met hem houdt. Daarom staat op inhalen onder geel maar één straf: diskwalificatie. Geen waarschuwing, geen gele kaart, maar direct een rode. En onder inhalen verstaan we het voorbij rijden van iedereen die zelf nog in de race is. Niet zeuren dat hij bijna stilstond, maar gas dicht. Dat kun je gerust doen, want ze mogen jóu ook niet passeren. En als je tóch iemand voorbij gaat omdat je anders onverantwoordelijk hard zou moeten remmen, geef die plaats winst dan duidelijk zichtbaar terug. Het kan je aan het eind van de race honderd punten schelen.

Onsportief

Dat sommigen met onleesbare nummers rijden, is ook onsportief ten opzichte van degenen die hun nummers wél goed voor elkaar hebben. Zodoende raakt de ene rijder misschien punten kwijt en een andere, die dezelfde overtreding begaat, niet. Ik denk dat we volgend jaar in het reglement niet alleen de kleuren en de afmetingen van de nummerplaten moeten voorschrijven, maar ook de afmetingen van de cijfers. Maar daar hoeft je natuurlijk niet op te wachten...

Over onsportief gesproken: toen de standaardscooterrijders net goed en wel waren gestart, kwam een vader van een rijder naast me staan met de opmerking: "Die-endie rijdt met het verkeerde merk banden. Daar moeten ze bij de keuring toch op letten. Zeg dat maar tegen de juryvoorzitter". Ik antwoordde: "De technische officials kunnen niet álles zien, dat weet je best. Maar je kunt namens je zoon zelf een protest indienen." (al vroeg ik me af waarom, want de bewuste scooter reed bijna achteraan).

Maar dat wou meneer niet, "Want dan heb je meteen ruzie". Hij dacht zeker: "Laat Overmars het vuile werk maar opknappen". Nou, mooi niet. Een protest indienen hoeft nog niet onsportief te zijn, maar het via iemand anders doen is dat wél.

Alweer carburateurs

In Brakel schijnt er ook altijd iets met carburateurs te zijn. Vorig jaar waren er een paar figuren met 'inlegkruisjes' (waarvan er trouwens eentje zo stom was gemaakt dat het kaliber tóch nog door de carburateur heen kon). Dit jaar was er een klein drama voor iemand die als eerste was afgevlagd. "Acht jaar lang heeft hij hier naar toe gewerkt en als hij dan eindelijk wint, pikken jullie hem er uit!", snikte zijn moeder. Klaas-Jan die de carburateur had gecontroleerd, vroeg mij ten overvloede om de boel ook nog eens na te meten. Eerst werd met de digitale schuifmaat het kaliber zélf gecontroleerd: 16,11 mm. En dat kaliber ging ruimschoots door de carburateur. "Ik heb die carburateur nieuw gekocht, er staat 16 mm op, en ik heb er nooit iets aan gedaan", zei de rijder. Ik geloofde hem, echt waar, maar daar ging het niet om. Later hoorde ik dat er ooit een serie 16 mm Bing-carburateurs is geleverd die in werkelijkheid 16,4 mm waren. Dus als je het niet vertrouwt, laat je carburateur dan vóór de race checken door de technische officials. Dat doen ze veel liever dan na afloop iemand diskwalificeren. Ik werd er zelf ook niet vrolijk van.

Streepjes

Je kunt niet zomaar vertrouwen op de nummers die op een carburateur staan. En nu we het daar toch over hebben: je kunt bijna nergens op vertrouwen. Niet op de streepjes op je achtervork waarmee je de kettingspanners links en rechts gelijk kunt zetten; niet op de streepjes waarmee je je ontsteking afstelt en niet op de waarde die je bandenspanningmeter aangeeft (behalve als het zo'n hele mooie is die de kartjongens gebruiken; daar werken ze echt met verschillen van 0,05 bar). Hoe je al die streepjes zelf kunt checken, ga ik nu niet uitleggen want daar heb ik in deze column te weinig ruimte voor. Ik heb het ooit eens beschreven in een serie artikelen in Moto 73 en die zijn daarna gebundeld in een boek ("Zelf sleutelen aan uw motor", ISBN 9060139100). Maar dat is al zo lang geleden dat het me zou verbazen als het nog steeds verkrijgbaar is.

Gratis benzine

Tijdens de eerste Expi-race in Brakel speelde de winnaar een spelletje met de concurrentie: de hele wedstrijd achter de kopman blijven hangen en tenslotte op het rechte stuk gasgeven en honderd punten pakken. Zijn brommert was duidelijk sneller dan de rest. Als 'beloning' mocht hij daarom in de tweede race met gratis benzine rijden: hij moest zich melden bij de TC-tent om daar onder het toezien van de officials zijn lege tank te vullen met SOBW-brandstof.

"Dan zullen we nu eens laten zien dat wij het niet nodig hebben om met de brandstof te sjoemelen", moeten ze in dat team gedacht hebben: in de tweede race reed dezelfde rijder met z'n gratis benzine zó ver weg van zijn achtervolgers dat ze hem pas bij de prijsuitreiking terugzagen.

Heren concurrenten, aan het werk! Laat je vriendin of je Playstation een weekje met rust en ga op jacht naar een paar extra paardekrachten. Racen is niet alleen een wedstrijd tussen rijders maar ook tussen tuners. Leuk toch, zo'n mechanische sport.

Frits Overmars